

ЕНЕРГІЙНИЙ МРІЙНИК, ЛІДЕР І ТВОРЕЦЬ!

ВАЛЕРІЙ ПАВЛОВИЧ УРЕНЬОВ

АРХІТЕКТОР. ВЧЕНИЙ. ПЕДАГОГ

Директор Архітектурного-художнього інституту Одеської державної академії будівництва та архітектури, завідувач кафедри Архітектури будівель та споруд, доктор архітектури, професор, заслужений архітектор України, дійсний член Української Академії Архітектури, академік Міжнародної Академії Архітектури, член Національного Співки архітекторів України.

Нагороджений орденами: «Патріот України» (2016р. Верховна рада України); «Гордість і слава України» (2018р. Верховна рада України); «Орден імені Г.Г. Маразлі» III ступеня (2019р. Одеська міська рада) та Орденом «За заслуги» III ступеня за значний особистий внесок у розвиток національної освіти, плідну науково-педагогічну діяльність, підготовку високо-професійних фахівців та високий професіоналізм (2020 р. Указ президента України)

*Мета життя – самовираження.
Виявити у всій повноті свою сутність –
ось для чого ми живемо
Уайльд О.*

Валерій Павлович Уреньов!

Як гордо звучить це Ім'я!

Кажуть: «Як корабель назвеш, так він і попливе». Батьки зробили безцінний подарунок – подарували Миру та кожному з нас талановиту у всьому, цілеспрямовану, з унікальним Ім'ям людину.

Протягом свого життя це Ім'я сповнювалося змістом, творчістю, самореалізацією, великими вчинками, справжніми друзями, глибокою повагою, яка підтверджена численними відзнаками та нагородами!

Вручення Уреньову В.П. на засіданні Вченої ради Академії
Ордену «Гордість України», квітень 2018 року

Валерій Павлович пишався тим, що він справжній одесит з Молдаванки, вихований у «родині одеського дворика». Де було все спільне – радість та горе, перемоги та поразки та найголовніше – любов та повага до людей, життя та свого міста! Все це, як на мене, і стало стрижнем нашого Друга.

Кожен із його життєвих спогадів був завжди актуальним уроком для кожного. Гумор супроводжував кожную зустріч, неймовірна кількість анекдотів на будь-яку тему завжди піднімала настрій оточуючих! З його появою говорили – прийшов Одесит, і в це вкладалося глибоке духовне значення.

Чого вартий його вислів: «Якщо я не висловлюся, то лусну»! Щодо кожної ситуації, кожному питанню мав свою думку і вважав за необхідне нею поділитися! Нерідко страждав від своєї ширості, але свої принципи відстоював! На всіх офіційних та неофіційних заходах ставив незручні питання, був «штатним» промовцем.

Жодне із посвячень у студенти нашої Академії не обходилося без напутніх слів першокурсникам від Валерія Павловича, які згодом цитувалися.

Професійний тамада створював навколо себе справжнє свято, після кожної зустрічі учасники були сповнені відмінного настрою, заряду життєвої енергії, добрих спогадів.

Ми з Валерієм Павловичем часто повторювали: «Щастя – це тоді, коли тебе розуміють!» І нехай кожен, застосувавши до себе, скаже, що це не так!

«Мурашки по шкірі» – наша спільна хвороба – гордість за успіхи наших друзів, співробітників Архітектурно-художнього інституту, Академії.

Одного разу Валерій Павлович із жалем поділився зі мною про те, що в нього не вистачає часу на улюблене заняття – наукову діяльність, написання монографій, підручників. Моя переконана відповідь стала для нього заспокоєнням та мотивацією: «Хіба може будь-яка кількість виданих книг зрівнятися із вкладом у своїх учнів, Одеською Архітектурною школою, яку він створив»!!!

Архітектурно – художній інститут, команда архітекторів з великим потенціалом – це втілення мрій Валерія Павловича. Перемоги на різноманітних конкурсах, в конкурсах випускних робіт – підтвердження творчого рівня наших студентів – архітекторів та їх вчителів. Рівень організації та творча атмосфера конкурсу випускних робіт, проведеного в Одесі, стали неперевершеними.

Предметом його особливої гордості було створення спеціальності та кафедри Образотворчого мистецтва. Він дуже обережно та з повагою ставився до художників, як людей з тонкою душею та мистецькими здібностями.

Горбенко О.А., Уреньов В.П., Герасимова Д.Л., Ковров А.В., Суханов В.Г.
на кафедрі Образотворчого мистецтва, жовтень 2017 року

Валерій Павлович завжди прагнув досконалості, будучи перфекціоністом у всьому. Вимогливо ставився до себе та оточуючих. Одночасно поважав та любив кожного, надаючи можливості до самореалізації.

Для мене Валерій Павлович Уреньов – близький друг, учитель та одиодумець, який завжди поряд.

Ректор Одеської державної академії будівництва та архітектури Анатолій Ковров
З кожним роком зменшується коло духовно близьких людей.

Велика Людина, Світлий Чоловік, шалено любить життя в усіх його проявах, громадянин з активною життєвою позицією.

Академік Української академії архітектури, академік Міжнародної академії архітектури, Заслужений архітектор України, доктор архітектури, професор, член Національної Спілки архітекторів України.

Лідер, Символ і Творець Сучасної Південної Одеської архітектурної школи України.

Енергійний мрійник і шалений фантазер, має Бога в серці, зробив прекрасну мандрівку зі свого насиченого подіями життя.

Рупор громадської думки з питань містобудування і забудови історичних ареалів міст.

Інтелігент з тонким світосприйняттям та вразливою душею, колекціонер і володар найбільшої в Україні приватної бібліотеки архітектурних книг, збирач рідких екземплярів «пишучих пір'їв», «розумних думок» і афоризмів.

Ймовірно найкращий в світі сім'янин, люблячий чоловік, ніжний батько і собачколюб.

Уважливий гостинний хазяїн, чудовий оповідач анекдотів і життєвих історій, любитель шумних застолій і сімейних свят.

Разовий вірний друг, запросивший в свою гавань обраних.

Епархіальний мудрий вчитель і порадник.

Науковець академічний, його науково-педагогічна архітектурна школа представлена 10 кандидатами архітектури, сотнями магістрів і бакалаврів. Він автор 10 архітектурних книг і більше ніж 150 наукових статей.

Бйо! Завзятий творець, організатор, директор і будівничий Архітектурно- художнього інституту Одеської Державної Академії будівництва і архітектури, що призначений для виховання і навчання нового покоління успішних творців і трудоголів, які будуть прославляти свою Альма-матер.

Одесит коренний з іскрометним почуттям гумору, зірка поважних і студентських компаній, яскравий представник свого покоління.

Валерій Павлович Уреньов живе і творить на орбіті, де небагатолюдно.

Валерій Павлович Уреньов та Олег Семенович Слєпцов

Проф, доктор арх. зав. кафедрою ОААП КНУБА, Олег Слєпцов

Уреньов В.П.
м.Київ. КНУБА

Слепцов О.С., Дьомін М.М., Уреньов В.П

Багаторічна, багатогранна та дуже плідна наукова, творча та громадська діяльність, біографія Валерія Павловича Уреньова – безумовно, варті серйозного академічного дослідження. Тут же я, дотримуючись встановленого регламенту, дозволю собі обмежитися невеликим есе.

Шістдесяті роки ХХ століття. Початок «Хрущовської відлиги». «Відкриття» Хрущовим Америки, польоти до космосу, каскади водосховищ на Дніпрі». В активну фазу увійшло «нелякане» повосенне покоління, яке зазнало на собі всі принади попередньої епохи лише побічно і не мало ні тіні сумніву в тому, що світ належить йому і що він може і повинен змінюватися на краще.

Ми гарячково шукали інновації в різних галузях науки, у творчості, та без тіні сумніву, запозичуючи ідеї та методи використання, придатні при вирішенні завдань архітектури та містобудування. Саме в той далекий час у стінах нашої обителі (КиївНДПмістобудування на Б. Житомирській, 9), з'явився ще нікому не відомий, але незабаром, ставший улюбленцем колективу інституту, - розумний, красивий, відкритий (але не простий!), привабливий, інтелігентний, енергійний, освічений, добре вихований, веселий, гуморний, з винятковим почуттям такту, почуттям міри одесит – аспірант КІСІ Валерій Павлович Уреньов.

Його друзі та колеги по цеху з Київського науково-дослідного і проєктного інституту містобудування - Віктор Зарецький, Тамара Панченко, Валерій Міський, які досліджували різні аспекти архітектурної та містобудівної організації курортних зон, зон масового відпочинку, одразу прийняли його як рідного. Серед найскладніших проблем на той час стояла проблема типології громадських будівель і споруд, що повною мірою враховують специфіку контингенту, його способу життя та переваг рекреантів. До вирішення проблем організації громадського харчування у курортних зонах України активно включився Валерій Павлович і дуже скоро всі турботи на тему повністю перебрав на себе.

За хваткою, кмітливістю, працездатністю йому не було і немає рівних. Протягом трьох років! він виконав і захистив кандидатську дисертацію, глибоко і витончено представивши

висновки та рекомендації щодо проектування підприємств громадського харчування, що втілювалися в його фундаментальних працях – книгах, наукових статтях, виступах на численних конференціях та сформували професійні знання цілого покоління архітекторів та технологів що створило йому заслужену репутацію провідного експерта у сфері вивчення та проектування громадських будівель в Україні та за її межами.

У нас були добрі вчителі та наставники, які навчили нас, що архітектор автоматично являється суб'єктом як професійної, так і державної та громадської діяльності. І ось тут крім професійної майстерності він зобов'язаний володіти високими моральними якостями, здатністю до державного мислення. Це добре розумів професор Уреньов. Ось, як про це говорить директор інституту: «Сьогодні (2000 р.) важливо не втратити себе, не втратити свою професію» - далі пропускаємо і головне – «перед кожним із нас є вибір продати себе, свою душу тобто суть своєї професії, йдучи на поводу у замовника, що диктує вигідну йому політику, яка йде наперекір суспільним інтересам, або залишатися архітектором – державним діячем». Вселяє надію упевненість Валерія Павловича в тому, що «молодь сьогодні настільки талановита, настільки одержима, що нею керувати не треба. Їй тільки не потрібно заважати, а надати можливість виявити свої здібності», «У нас гарні люди», «Щастя, коли ми вміємо працювати», «Радість приходити на роботу, вдихнути свіжість повітря, відчути запах олійних фарб – зрозуміти, що так! Це сталося! Ми це зробили!», «З ідальні зробили храм мистецтва» (В. Уреньов).

Вся творча та наукова діяльність інституту, тематика дипломних робіт пов'язані переважно з Одесою. Валерій Павлович пишається роботами своїх учнів: «Таку красу (каже він) в Одесі можна побачити лише в ОДАБА».

Ось кредо директора інституту, з яким важко не погодитися – «Не треба йти навздогін Європі. Ми маємо йти своїм шляхом – до архітектури з власним обличчям». І це вірно.

Життя та діяльність Валерія Павловича у найактивніші його роки було пов'язане одночасно з Одесою та з Києвом. Здобувши освіту в Одесі, він продовжив її у Київському інженерно-будівельному інституті, але назавжди залишився одеситом, патріотом, громадянином Одеси. Одеса, за його словами «не тільки рідне місто. Тут його серце та душа». «Унікальне місто, особливо центр». «Потрібно продовжувати традиції, зберігати дух, архітектуру, культуру Одеси, повагу до тих, хто жив до нас. Потрібно цінувати та берегти культурну спадщину – те, що ми робимо робиться скрізь, те, що ми втратили – це назавжди».

Бевз М.В., Уреньов В.П., Слепцов О.С., Дьомін М.М.

Витоки гарного смаку Валерія Павловича у спілкуванні із гарною літературою, серйозною музикою, творами образотворчого мистецтва – улюбленими ним живописом, графікою, у спілкуванні з розумними, порядними, освіченими, талановитими людьми (колегами, студентами, мешканцями Одеси і не лише). Йому притаманне тонке відчуття краси. Звідси ставлення Валерія Павловича до себе, і своїх вчинків, до людей, до речей, до справ, які зрештою узгоджуються з вродженим почуттям краси, з його уявленнями про моральність та відповідальність.

Легенди ходять про його бібліотеку. Те, що він не просто збирач, любитель книги як такої, а й уважний, вдумливий читач, що вміє побачити, зрозуміти та оцінити справжню літературу – мені довелося переконатися неодноразово. Його пристрасть до цього заняття можу проілюструвати одним лише прикладом. Щоразу після чергового засідання експертної ради ВАК України в години, що залишаються, до відходу поїзда на Одесу і маючи можливість вибору - (в гості, в ресторан, на прогулянку тощо), він завжди просив відвести його до великої книгарні на вулиці Лева Толстого і залишити його там одного, чи книжковий ринок на Петрівці.

Кожній людині, як зазначає наймудріший Мішель Монтень, важливим є суспільне визнання, але особливо важливо бути визнаним не взагалі, а у своєму колі, колі близьких друзів та однодумців.

Послухайте, що говорять про Валерія Павловича його співробітники, колеги, студенти:

- «Він людина-легенда. Яскравий харизматичний керівник. Вчений та Вчитель з великої літери, архітектор та творець»;
- «Бути знайомим із Уреньовим вже честь, а працювати під його керівництвом – велика радість»;
- «Освіта, талант, почуття краси допомагає йому зберігати навколо себе атмосферу ауру радості, надії та впевненості»;
- «Професор Уреньов – надбання Одеси»;
- «Уреньов людина, чиї фантазії збуваються»;

Валерій Павлович за улюбленою справою – вибором нових книжок.

На конкурсї-огляді дипломних робіт українських архітектурних шкіл. М.Полтава. 2018р.

- «Йому нічого легко не давалося, але все, що намітив він все реалізував»;

- «Одна з його фантазій матеріалізувалася у створенні його, напевно, і, безперечно, найбільш улюблене його дітище – Одеський архітектурно-художній інститут. Його мрія та дітище. Горіли очі, коли він говорив про свої плани та наміри не лише тому, що він директор. Він просто інакше не вмів»;

Від себе додам – Валерій Павлович гарна людина, надійний товариш, цікавий співрозмовник, душа будь-якої компанії, мудрий Вчитель, одержимий трудоволік, який знайшов себе, своє місце в житті і перетворив повсякденну важку і відповідальну працю на улюблене заняття. «Щастя, коли ми вміємо працювати» (В. Уреньов). Саме в цьому я бачу успіх усіх його починань, загальне визнання та захоплення.

проф., доктор арх. М.М. Дьомін

Валерій Павлович Уреньов – освітній простір архітектури і мистецтва. Становлення системи архітектурної освіти незалежної України пройшло через пошуки гармонії креативності, науковості, практики, усвідомлення національної сутності в міжнародному контексті.

Поряд з традиційно відомими центрами архітектурної освіти – Київ, Львів, Харків, Одеса, Полтава, Дніпро, освітній архітектурний простір розвинули і доповнили університети Чернівців, Рівного, Івано-Франківська та інших міст.

Цьому сприяла згуртована професійна команда фахівців – членів методичної комісії з архітектури, Національної спілки архітекторів України, Української академії архітектури.

Незмінним учасником цих організацій був Валерій Павлович Уреньов – доктор архітектури, професор, академік, директор Архітектурно-художнього інституту Одеської державної академії будівництва та архітектури.

В свій час методичною комісією для врахування особливостей кожної з архітектурних шкіл було запропоновано означити опорні заклади архітектурної освіти на території України. Звісно, південний регіон представляла ОДАБА з її архітектурним лідером професором Уреньовим В.П.

Хартія архітектурної освіти Міжнародної спілки архітекторів акцентує особливість – архітектура створюється на взаємодії між логікою, емоціями і інтуїцією. Ці слова повністю супроводжували всю наукову, творчу, педагогічну діяльність Валерія Павловича. Його наукові роботи

Уреньов.В.П. у складі комісії на конкурс-огляді дипломних робіт м. Полтава 2018р.

Конкурс – огляд дипломних робіт м.Рівне 2019р.

Вручення дипломів. Полтава, 2018р.

сприяли розвитку методів проектування будівель і споруд, що доповнювалось його безпосередньою участю в діяльності ряду творчих організацій і установ.

Будучи постійним учасником творчих конкурсів, оглядів дипломних робіт випускників університетів і академій України, В.П. Уреньов надавав їм особливої ваги, створюючи атмосферу професійності, святковості події, єднання колег по праці.

Валерій Павлович зумів створити творчий колектив педагогів, науковців, митців, який закріпив славу інституту на теренах України і зарубіжжя як одного з провідних центрів підготовки творчої молоді. Відданість справі, талант архітектора, педагога та науковця сприяли визнанню Валерія Павловича як одного з лідерів архітектурно-мистецької освіти серед вітчизняних та закордонних колег.

Валерій Павлович виховав плеяду талановитих архітекторів, митців, які в свої творчій діяльності увібрали метод Одеської архітектурно-художньої школи.

Ми цінуємо нашу дружбу з Валерієм Павловичем. Пам'ятаємо.

проф., канд.арх. декан Арх. факультету КНУБА, Олександр Кащенко

Спільна праця з Валерієм Павловичем почалася у 2007 році робота в приймальній комісії. Як казав Валерій Павлович «людину можна побачити по його здібності і відповідальності на складній ділянці роботи» і це був «рекорд» в роботі приймальної комісії, бо під керівництвом Валерія Павловича ми цього року майже за місяць зробили набір студентів до нашого інституту, а термін роботи мав відбутися два місяці. Вперше до нашого інституту прийшли студенти на нову спеціальність Образотворче мистецтво. І з того року наш інститут став Архітектурно-Художнім.

Доценко Т.М., Варич А.С., Уреньов В.П., Перпері А.О., Сажнева Н.А.
Деканат Архітектурно – художнього інституту.

Інтер'єр «Білого» залу AXI

Бібліотека AXI
Інтер'єр читального залу.

Інтер'єр «Арх-кафе» AXI

У 2009 році мене запросили до роботи в деканат Архітектурно-художнього інституту заступником директора. Працюючи під керівництвом Валерія Павловича, робота яку я виконувала була мені в радість, на роботу йшла з великим задоволенням, бо як казав Валерій Павлович «Щоб робота була плідною, треба щоб були умови для цієї роботи» і ті умови, які робив для співробітників Валерій Павлович – це не тільки сучасне обладнання в кабінетах, а це його відношення до людей, з великою повагою до кожного працівника, з одеським гумором, з зараженням до роботи і своїм прикладом ставлення до роботи. Архітектурно-художній інститут є передовим по всім питанням освітнього процесу, бо велику увагу він приділяв кадрам, запрошував до роботи найкращих фахівців зі спеціальностей. Як казав Валерій Павлович, що людина з регаліями, з заслугами у кар'єрі – це не головне, а головне це Людяність. В колективі, без цих людських якостей не можливо створити добру «атмосферу». Виконуючи винятково складну роботу з Валерієм Павловичем, ти ніколи не відчував напруженість, бо він знав як розподіляти сили і виходити на найкращі результати в роботі.

Бути передовим інститутом можна тільки в порівнянні, а для цього треба цікавитися іншими інститутами, їх досягненнями, Валерій Павлович відвідував найкращі інститути світу по нашим спеціальностям і підкреслював новизну в освіті, дещо впроваджував. Протягом більш 20 років наша академія співпрацює з Марсельською архітектурною школою, де наші студенти мають можливість отримати другий диплом, це все завдяки роботі Валерія Павловича. Велика вдячність і пошана Архітектору з великої букви, який ніколи не був байдужий до змін в архітектурній освіті, до архітектурної роботи і реставрації. Низький уклін Валерію Павловичу Уреньову.

*к.т.н, доцент, заступник директора
Архітектурно-художнього Інституту
Алла Пернері*

Велике видно здалеку. Сьогодні, коли, на жаль, шановного Валерія Павловича вже немає з нами, починаєш оцінювати таку Людину з великої літери, масштаб якої виходить далеко за межі академії, Одеси та України. Сильна особистість, цілеспрямований творчий професіонал найвищого рівня та просто широкої душі людина – так його можна оцінити після багатьох років нашої спільної діяльності. Занурюючись сьогодні у спогади про Валерія Павловича, з яким мені довелося довгий час бути знайомим, працювати в стінах інституту та провести чимало приємних миттєвостей поза діловою обстановкою, можу з упевненістю сказати, що він був чудовою різнобічно обдарованою особистістю з, безперечно, потужною харизмою, що притягує своїми інтелектуальними, духовними та творчими здібностями.

Завдяки збігу наших поглядів на багато питань та проблем сучасної архітектури та архітектурної освіти, взаємного доброго розташування один до одного, ми знайшли спільні погляди та точки дотику, і пройшли шлях довжиною близько 30 років знайомства та спільної роботи, пов'язаною єдиною метою – служіння Архитектурі.

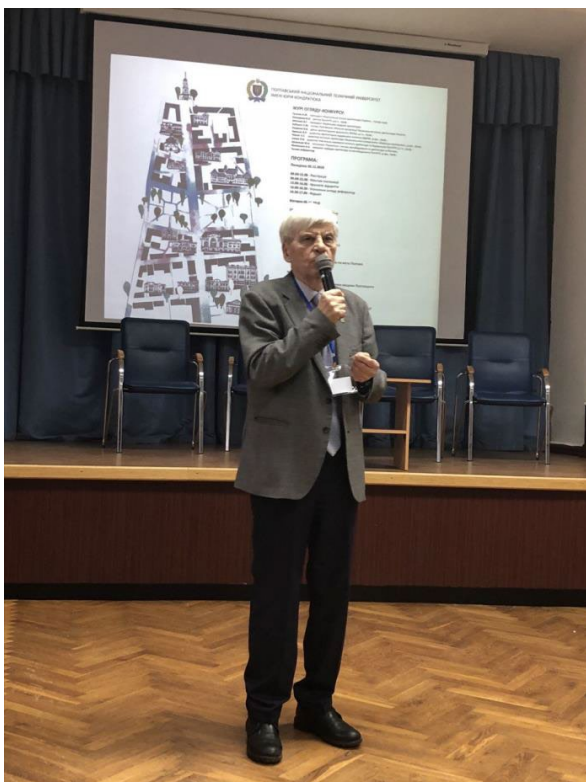
Він жив своєю роботою, любив її, захоплюючи у свої великі творчі плани, об'єднуючи весь колектив і кожного з нас єдиним своїм задумом, розумінням такої непростой, що постійно перебуває в розвитку і багатогранною і багато в чому суперечливою, але дуже важливою для будь-якої звичайної людини спеціальності як архітектура. І що важливо, доля до Валерія Павловича, була прихильною, його плани та задуми здебільшого знайшли своє втілення та були гідно оцінені фахівцями та громадськістю. Про це говорять численні високі нагороди та дипломи, отримані випускниками академії, визнання Одеського архітектурно-художнього інституту ОДАБА як провідного архітектурного вишу в Україні з індивідуальним творчим обличчям, активними пошуками сучасних архітектурних прийомів та засобів виразності у роботах випускників. Лідируюча роль інституту неодноразово підтверджувалася на численних Всеукраїнських конкурсах – оглядах архітектурних та дизайнерських шкіл, найкращі роботи відзначені дипломами Української Академії архітектури.

Дмитрік Н. О., Савицька О. С., Уреньов В. П., Єжов В. І., Ковальський Л. М., Вершинін В. І.,
Ексарьова Н. М., робота Екзаменаційної Комісії по захисту дипломів. АХІ 2007 р.

Уреньов В.П. на громадських заходах

Натхненний виступ Уреньова В.П.
Полтава, 2018р.

Аналізуючи успіхи інституту та кафедри з приходом тоді нового керівника, я можу зробити однозначний висновок, що серед найважливіших причин, що сприяли появі чудових творчих досягнень випускників, є освітня концепція архітектурної освіти, що реалізується Валерієм Павловичем – не обмежувати творчий пошук студентів при розробці проектного рішення дати їм свободу у розробці потрібного варіанта в руслі сучасних тенденцій архітектури, з використанням отриманих знань у профільних та суміжних дисциплінах.

Пошук нових образів, нових архітектурно-планувальних та об'ємно-просторових рішень на основі наукових досліджень у розроблюваних громадських, житлових будинках та комплексах, у нових науково-виробничих центрах стає серед основних поряд з грамотністю пропонованих робіт, як у курсовому, так і дипломному проектуванні. Зібравши творчий колектив однодумців кафедри та всього створеного ним інституту, Валерій Павлович об'єднав нас у творчому пошуку нових оригінальних підходів, що дозволило піднятися у навчальному процесі над вирішенням просто навчальних завдань, ремісничих прийомів, зазирнути у майбутнє нашого архітектурного середовища, призначеного для майбутньої людини.

Переінакшуючи добре відому фразу, ми можемо сказати, що цікава людина цікава у всьому, його творча натура проявляється у всьому. Це виявилось в такому важливому аспекті архітектурної підготовки, як організація захисту дипломних проектів випускників інституту. Валерій Павлович приділяв особливу увагу вибору Голови Державної екзаменаційної комісії, підходив до цього питання з усією його притаманною відповідальністю та зацікавленістю.

Це, на його думку, повинен бути не просто компетентний спеціаліст високого рівня, а багатогранний архітектор, з багатим досвідом практичної та академічної роботи, людиною широкої ерудиції, з цікавим багажем за плечима. Тому робота ЕК (екзаменаційної комісії), завдяки Валерію Павловичу, ставала зустріччю та обміном досвідом архітекторів високого рівня України та інших країн, свого роду інтелектуального святом для студентів та колег - архітекторів.

Зацікавленість у високому рівні архітектурної освіти проявлялася в особистій участі Валерія Павловича у всеукраїнських огляд-конкурсах дипломних проектів що проводились в Україні, а також таких конкурсах за межами України. Знати загальний актуальний рівень архітектурної підготовки, нові тенденції та нові цікаві студентські пошуки та рішення, що часто зароджували новаторство в архітектурі в цілому, бачити місце Одеської архітектурної школи в ряді українських та закордонних вузів - це було притаманне Валерію Павловичу, який розумів потребу в постійному русі в архітектурі як динамічній сутності, неможливість в ній конформізму для відповідності постійному розвитку та вдосконаленню, виходячи з запитів суспільства та людини що постійно змінюються. Також можна сміливо стверджувати, що проведенні в Одесі під уважним та зацікавленим особистим керівництвом Валерія Павловича декілька таких всеукраїнських огляд-конкурсів були визнані найкращими по організації серед подібних конкурсів. Неможливо перерахувати все, зроблене Валерієм Павловичем для Одеської архітектурної школи, її визнання в Україні та за її межами. Я сподіваюся, і я не сумніваюся, що нове покоління вчителів, викладачів кафедри та всього інституту, багато з яких готувалися під його особистою опікою, завжди будуть гідно виходити із складних ситуацій і збережуть передові позиції Одеської архітектурної школи. Закладені в них професійні високі якості разом із принципіальною життєвою позицією, прищепленою власним прикладом, дозволять гідно пройти важкий на сьогоднішній день етап в українській освіті і бути готовими до нових вимог, що стоять перед нашими архітекторами на рівні передових завдань в архітектурі та містобудуванні. Я цього щиро бажаю колективу кафедри та всього АХІ, успішна праця якого буде гідним пам'ятником шановному Валерію Павловичу.

Канд. арх., проф. Володимир Вершинін

Глінін Ю.А., Долгіх Т.О., Колеснікова Н.Ю., Уреньов В.П. березень 2018 р.

Понад 28 років тому Валерій Павлович Уреньов очолив кафедру Архітектури та містобудування, де я працювала, і водночас став деканом Архітектурного факультету нашої Академії. За цей час відбулися значні зміни у житті нашого факультету, ініціатором та натхненником яких був Валерій Павлович. Завдяки його енергії та цілеспрямованості першим серед факультетів Академії Архітектурний факультет отримав статус інституту та став Архітектурно-художнім інститутом. А це означало зростання та розвиток, появу нових спеціалізацій та спеціальностей, створення нових кафедр, розробку нових навчальних планів та програм. Так, на базі вже існуючих двох кафедр – основи архітектури і архітектури та містобудування – були створені кафедри архітектури будівель та споруд, дизайну архітектурного середовища, містобудування, а також абсолютно нова для будівельної Академії спеціальність та кафедра Образотворчого мистецтва.

Вміння захопити людей, заразити своїм ентузіазмом та впевненістю в успіху завжди відрізняло Валерія Павловича. Без його енергії та особистої чарівності неможливо було б створення такого великого та цікавого професійного колективу. Тут виявилися повною мірою його організаторські здібності, вміння брати на себе відповідальність і досягати поставленої мети. Адже досягти мети бувало зовсім не просто, це коштувало йому багатьох душевних сил. Хочеться вірити, що здійсниться ще один задум Валерія Павловича – створення при Академії та Архітектурно-художньому інституті «Дитячої Школи юного архітектора» для ранньої професійної підготовки та профорієнтації дітей та юнацтва.

Багато років Валерій Павлович підтримував зв'язки з колегами, архітекторами, викладачами, науковцями та проєктувальниками багатьох міст України, брав участь у діяльності Академії архітектури України як її дійсний член, Спільки архітекторів України, активно виступав у засобах масової інформації з проблемних питань забудови нашого міста.

Нам, співробітникам кафедри Архітектури будівель та споруд, яку очолював Валерій Павлович Уреньов, пощастило із завідувачем. Його принципом було працювати на довірі, без прискіпливості та постійного контролю. Це

Обговорення результатів конкурсу дипломних робіт у Полтаві, 2018р.

Оголошення результатів конкурсу дипломних робіт у Полтаві, 2018р.

Вручення диплому I ступеня
Снядовській Т.Ю.

підвищувало відповідальність за доручену справу

Новий рік на кафедрі Архітектури будівель та споруд.

Наговіцина Т.В., Єрмуракі О.І., Іванова І.М., Мельник В.М., Уреньов В.П., Долгіх Т.О., Черненко А.А., Петровська С.Р., Запоточний Ю.М., Малашенкова В.О., Бабій Н.А.

Уреньов В.П., Черненко А.А.

У той же час він завжди готовий був прийти на допомогу, а якщо потрібно – і захистити співробітника, колегу. Ми знали Валерія Павловича як людину товариську та веселу, його дотепні жарти відразу вносили пожвавлення в хід будь-якого заходу. А коли в щасливі довоєнні часи співробітники кафедри збиралися разом за святковим столом, то не було кращого і дотепнішого тамади, ніж наш Валерій Павлович.

Ми із задоволенням дізналися про рішення ректорату академії присвоїти ім'я Валерія Павловича Уреньова нашому Архітектурно-художньому інституту.

Канд. арх., проф. Ірина Яременко

Валерій Павлович у готелі Bristol,
м. Одеса

Уреньов В.П. нагороджений «Орденем
ім.Г.Г.Маразлі»
III ступеня, 2019р.

Вітання від мера м. Одеси Г.Труханова

В день прощання з Валерієм Павловичем у дворі академії вперше за довгий військовий та час пандемії було багато людей. Колеги, співробітники різних кафедр, проєктувальники, архітектори, кілька поколінь професіоналів, яких виховав і дав «путівку» в професіональне життя Валерій Павлович, прийшли того дня у свої рідні стіни. Пішла епоха експериментів, розвитку Нового Часу для нашої академії та Архітектурної школи Одеси. База закладена за 30 років професором Уреньовим Валерієм Павловичем, Керівником з великої літери завжди залишиться серйозним фундаментом для подальшої роботи та розвитку Архітектурно-художнього інституту. Певний вектор та структура роботи зі студентами, аспірантами, організація проєктних майстерень на кафедрах має продовжити стабільний прогрес, міжнародний обмін досвідом, підготовку архітекторів високого класу, залучення іноземних студентів на навчання. Створена Валерієм Павловичем бібліотека стала єдиною бібліотекою провідних іноземних видань серед архітектурних факультетів нашої країни. Під керівництвом Валерія Павловича ми одні з перших у певних умовах провели на найвищому рівні дипломне проєктування та захист в онлайн форматі, конкурси студентських робіт та конференції.

Сьогодні рівень дослідницьких робіт студентів магістрів заслуговують на особливу увагу, багато тем були рекомендовані для подальшого дослідження на базі аспірантури ОДАБА та успішні студенти із задоволенням продовжували цю роботу, розуміючи важливість розвитку архітектури як науки, важливість модернізації теоретичної частини архітектурних знань у нашій країні, що можливо було лише завдяки індивідуальній роботі з кожним студентом під керівництвом Валерія Павловича.

Ентузіазм та вимогливість до себе, до колективу, до студентів стала фундаментом нашого життя та розвитку інституту. Валерій Павлович навчив на говорити про архітектуру, досліджувати, формулювати, і сьогодні весь колектив готовий продовжити його справу! Сьогодні наші випускники працюють у майстернях відомих архітекторів світу- Захі Хадід,

Нормана Фостера, компанії Ineso, беруть участь у знакових інфраструктурних проєктах, ще раз показуючи рівень своєї підготовки та складаючи міжнародний імідж та відомість

нашому інституту!

З настанням миру в Україні, наш досвід та знання будуть такі важливі для нашої країни, для створення нової України, красивої, інноваційної, комфортної та визначної!

Дякую вчителю! Ми продовжимо Ваше діло!

Для кожного з нас це натхнення та гордість працювати в Архітектурно-Художньому Інституті імені Валерія Павловича Уреньова.

*доц. канд. арх., завідувач кафедри Архітектури будівель та споруд
Наталія Мержієвська*

З перших днів після призначення Валерія Павловича завідувачем кафедри «Архітектури та містобудування» та деканом Архітектурного факультету, стало очевидним, що прийшла людина, якій не байдуже, як навчаються студенти, на якому рівні виконуються курсові та дипломні роботи, в яких умовах студенти здобувають знання, а викладачі працюють. Це були складні роки, 1990-ті. Багато структур втрачали фінансування і занепадали, і сфера освіти була не винятком. Проте тяготи того часу не лякали Валерія Павловича. Він завжди був оптимістом і дивився в майбутнє з думкою про те, що важкі часи пройдуть, а архітектурна освіта залишиться, оскільки це благородна і потрібна країні справа. З'явився суворий контроль відвідування занять з архітектурного проектування, організовувалися перші міжнародні поїздки студентів та викладачів до закордонних архітектурних шкіл, що у свою чергу розширювало світогляд та дозволяло на власні очі побачити сучасну архітектуру. Поряд із змінами в організації навчального процесу та налагодження міжнародних зв'язків, почалися довгоочікувані ремонти в аудиторіях архітектурного корпусу. І не дивно, що в нашій академії найчастіше гостей ведуть саме до архітектурного корпусу, оскільки там є, на що подивитися, починаючи з вестибюлю з виставкою макетів, кафе, бібліотеки, а також залу захисту.

Валерій Павлович, дистанційно присутній,
на захисті своєї аспірантки – Дмитрік Н.О. КНУБА, 2021 р.

За безпосередньої підтримки Валерія Павловича на базі Архітектурно-Художнього Інституту було створено макетну майстерню, першу в незалежній Україні, в якій студенти роблять макети до курсових та дипломних робіт з використанням спеціального обладнання.

Одним із дієвих результатів роботи Валерія Павловича став якісний стрибок рівня дипломних робіт Одеської архітектурної школи, що підтверджується на щорічних Всеукраїнських оглядах-конкурсах. Одеська архітектурна школа зазвучала не лише в Україні, а й за кордоном, щорічно демонструючи підвищення якості випускних робіт наших студентів. За цими гучними результатами захований величезний пласт щоденної роботи Валерія Павловича, а також його безсонні ночі, проведені в переживаннях за спільну справу.

Провівши керівництво понад десяти кандидатських, Валерій Павлович сформував особливу одеську наукову школу в галузі вивчення громадських будівель.

Валерій Павлович мав великий життєвий досвід, ерудицію, запас знань. Напевно, його найсильнішою якістю було вміння ставити собі складні цілі і реалізовувати їх. Валерій Павлович часто казав: "Я люблю працювати на результат!"

Активна життєва позиція, заслужений авторитет у галузі архітектурної науки, турбота про збереження архітектурної спадщини рідного міста, впевненість у собі, щоденна самовіддача справі, любов до життя та... почуття гумору справжнього одесита з Молдаванки – гідні поваги та служать джерелом натхнення для подальших поколінь.

Доц., канд. арх. Надія Дмитрік

Ім'я Валерія Павловича Уреньова золотими літерами вписано в історію Архітектурної школи України. Валерій Павлович Уреньов – особистість, творець історії Архітектурної школи Одеси, а тим самим і історії архітектури Одеси, і самої Одеси. Професор Валерій Павлович Уреньов, архітектор, вчений, мислитель-публіцист, бібліофіл, одесит, громадянин рідного міста, колега, одиодумець, друг, господар, який наповнював середовище свого професійного життя користю, міцністю та красою. 17 жовтня 2022 року, на 83 році, Валерій Павлович Уреньов пішов з життя.

Директор Архітектурно-художнього інституту, завідувач кафедри Архітектури будівель та споруд, доктор архітектури,

Робота ЕК на чолі з Уреньовим В.П. дистанційний режим. АХІ, 2021р.

Дмитрік Н.О., Малашенкова В.О., Четаков Ю.І., Уреньов В.П. Снядовський Ю.О., Чорна Л.В., Дунаєвський Є.Ю. 2021р.

професор Заслужений архітектор України, академік Валерій Павлович народився у 1939 році в Одесі. У 1963 році закінчив Одеський інженерно-будівельний інститут за спеціальністю «Промислове та цивільне будівництво», спеціалізація «Архітектура». У 1967 році закінчив аспірантуру на кафедрі архітектурного проектування Київського інженерно-будівельного інституту. Валерій Павлович захистив кандидатську дисертацію на тему «Організація мережі та архітектурно-планувальні розв'язки підприємств громадського харчування на курортах півдня України» у 1968 році у Київському інженерно-будівельному інституті (керівник – професор Я.А. Штейнберг), а у 1996 – докторську дисертацію на тему «Принципи комплексного архітектурно-планувального формування підприємств громадського харчування» у Київському національному університеті будівництва та архітектури. Валерій Уреньов є вихованцем наукової школи Київського національного університету будівництва та архітектури. Він досліджував типологію громадських будинків. За його участю відкрито аспірантуру за спеціальністю «Архітектура будинків та споруд» з науковим напрямком у галузі дослідження архітектурної типології житлових будинків та громад. З ініціативи Валерія Павловича було створено науково-дослідні лабораторії та проектно-конструкторські бюро.

Уреньов В.П. – був членом спеціалізованої вченої ради із захисту дисертацій при Київському національному університеті будівництва та архітектури, членом вченої ради Одеської державної академії будівництва та архітектури, а також експертної ради з питань проведення експертизи дисертаційних робіт Міністерства освіти та науки України.

Савицька О.С., Белікова М.В., Василенко О.Б.,
Сташенко М.С., Колеснікова Н.Ю., Уреньов В.П.
Конкурс-огляд дипломних робіт. м. Рівне, 2019р.

Вручення дипломів переможців
всеукраїнського конкурсу «Я так бачу»
AXI, 2018р.

Уреньов Валерій Павлович має величезну кількість нагород: Почесні відзнаки Одеського міського голови «Знак пошани», «За заслуги перед містом», «Трудова слава»; Медаль «Подвижнику освіти»; Вища нагорода губернатора – Золотий тризубець; Медаль ім. академіка М.І. Артоболевського «За заслуги в просвітній діяльності»; Медаль Ради ректорів закладів вищої освіти Одеського регіону «За досягнення в науці»; Медаль «За здобутки в архітектурі»; Медаль Української Академії Архітектури; Орден «Патріот України»; Орден «Гордість і слава України»; Відзнака міського голови «Орден Маразлі» ін.

Валерій Павлович Уреньов – одне з найяскравіших імен Архитектурної освіти України. Ми пам'ятаємо 2001 рік, Львів. Огляд Конкурс найкращих дипломних проєктів Архитектурних шкіл України. Голова журі конкурсу, голова Спілки Архитекторів України тих років Ігор Петрович Шпара, роблячи аналіз представлених робіт, сказав: «Несподівано яскраво заявила про себе Одеса». Це був один із перших переможних кроків тієї гарної та складної історії Одеської Архитектурної школи, наповненої працею та творчістю, питаннями та рішеннями, безсонними ночами та святами, яку творив Валерій Павлович. І вже кожен наступний рік одесити були серед переможців і поверталися до Одеси з найвищими нагородами. Звітні презентації Архитектурного інституту перед міжнародною колегією програми TEMPUS, що складається з представників семи європейських Архитектурних шкіл та п'яти Архитектурних шкіл України, що проходили у Харкові та Одесі, отримали найвищу оцінку. Одностайно іноземна колегія оголосила Одеську Архитектурну школу провідною школою України та однією з провідних шкіл Європи.

Ми, всі – соратники, друзі, однодумці, колеги, викладачі та студенти АХІ ОДАБА, дякуємо Богу, Життю і Всесвіту за те, що Валерій Павлович зустрівся нам на нашому шляху! Дякуємо Богу за щастя спілкуватися та працювати поруч із людиною творчого свята та яскравих фарб життя, невичерпного натхнення, успіху, визнання та творчої реалізації. Кожна зустріч із Валерієм Павловичем була для нас великою школою.

Валерій Павлович із викладацьким колективом та студентами після вручення дипломів за перемогу та участь у XXVII міжнародному огляді дипломних проєктів випускників архітектурних та дизайнерських вищих шкіл в Полтаві. АХІ, 2018 р.

І звичайно ж, говорити про бібліофіла не можна без цитат. Улюблений поет Валерія Павловича Микола Степанович Гумільов та улюблені слова Гумільова – «Я хочу, щоб не лише мої вірші, а й моє життя було витвором мистецтва». У Валерія Павловича це вийшло.

професор, канд. арх., Ольга Савицька

Відкриття захистів на кафедрі
Образотворчого мистецтва АХІ

Портрет Уреньова В.П. від Сакалюка В.М
співробітника кафедри ОМ.

Уреньов В.П. у складі журі на конкурсі
«Архітектура в просторі та поза».
Одеса, 2009 р.

Генератор нових ідей! Саме так можна охарактеризувати цю багатогранну, дивовижну людину, покликання якої - знаходитись у постійній творчій діяльності! Мені пощастило працювати під керівництвом Валерія Павловича. Будучи секретарем Вченої Ради АХІ протягом більш ніж 10 років, а згодом завідувачем кафедри образотворчого мистецтва я могла спостерігати його в різних життєвих ситуаціях і незмінно ця людина викликає повагу та захоплення.

Він творець і організатор, він як планета, що володіє потужним тяжінням, зумів зібрати чудовий творчий, педагогічний колектив, під дахом АХІ, завдяки високому професіоналізму та особистої чарівності. Він виховав не лише численні покоління студентів архітекторів, аспірантів, викладачів, а й завідувачів кафедр Архітектурно-художнього інституту.

Завдяки авторитету Валерія Павловича було зібрано талановитих художників, професіоналів своєї справи і у 2007 році було відкрито нову спеціальність Образотворче мистецтво.

Таким чином було об'єднано напрями, покликані повністю формувати архітектурне середовище сприятливе для життя людини, з розміщеними в ній художніми творами.

Створення нової спеціальності – це складний, багатогранний, трудомісткий процес.

Проблем було багато, але Валерій Павлович вірив у позитивний результат навіть у ті моменти, коли здавалося, що нічого не вийде. Особисто брав участь у подоланні проблем, їх вирішенні, повністю керував цим процесом.

Валерій Павлович особисто курирував кожен етап реалізації цього проекту. Він вірив у перемогу, і вона прийшла! Сьогодні спеціальність

«Образотворче мистецтво» займає гідне місце в Архітектурно-художній інституті ОДАБА.

Завжди акуратний, підтягнутий, елегантний, динамічний Валерій Павлович, який мав прекрасне почуття гумору, навіть складні ситуації міг «розрядити» жартом, анекдотом, кумедним випадком із життя.

Особисто для мене Валерій Павлович не

тільки керівник, а й наставник, Вчитель! Шанобливе ставлення до людей, сила духу, професіоналізм – це важливі якості для лідера колективу. Поряд з такою людиною неможливо працювати напів-сили, завжди відчуваєш свою відповідальність.

Неодноразово я спостерігала, з якою увагою він ставиться до кожного абітурієнта, розповідаючи про перспективи майбутньої спеціальності, не лінуючись, за руку проводить по всіх кафедрах АХІ. Таке ж неформальне ставлення до своїх обов'язків він вимагав від усіх викладачів та персоналу, не бути байдужими, «вболівати» за загальну справу, надихаючи особистим прикладом! Пишався кожною перемогою рідного колективу.

У житті Валерія Павловича завжди була мрія і це робить його непереможним!

доц., зав. кафедрою ОМ, Джавида Герасимова

Я не вчилася у Валерія Павловича, а познайомилася з ним, коли він був деканом художньо-графічного факультету Одеського державного педагогічного інституту ім. К.Д. Ушинського. У період захисту своєї кандидатської дисертації я на собі відчула його дивовижні людські якості: високий професіоналізм, відповідальність, бажання прийти на допомогу, підтримку молодих фахівців.

Доповіді на студентській конференції кафедри АБС,
АХІ, 2019р.

Уреньов Валерій Павлович був справжнім стратегом - він мислив великими категоріями, бачив мету, ставив завдання і вмів організувати колектив однодумців для вирішення, здавалося б, нездійснених задумів. Він був закоханий в архітектуру, у свою професію і намагався привернути і розвивати ці почуття у студентів і викладачів. Як писали у Всеукраїнському інформаційно-публіцистичному літописі "Депутатський корпус" (№8-9, 2019 р.), для Валерія Павловича Уреньова, здається, не існує світу "ринкових" цінностей. Він вів своїх учнів, аспірантів і послідовників до світу, якому, на відміну від грошового, не загрожує девальвація. Це світ творів архітектури, які захоплювали, захоплюють і будуть захоплювати багато поколінь людей (с. 37). Уреньов Валерій Павлович був яскравим,

Фото зона на відкритті конкурсу-огляду дипломних робіт в м.Рівне. 2019 р.

Слепцов О.С., Уреньов В.П., Василенко О.Б.
Відкриття виставки в м.Рівне. 2019 р.

харизматичним керівником і наставником, для якого творчість - сенс життя. Творчість - це стан душі, перед яким відступають вік, хвороби, суєта і буденність. Його творчість була багатогранною: це і самостійна проектна і наукова діяльність, дипломне керівництво студентськими проектами, велика праця з аспірантами та молодими викладачами, уміння зібрати (на кафедрі, в інституті) колектив високопрофесійних фахівців, об'єднаних однією творчою ідеєю - формування і розвиток творчого потенціалу майбутніх архітекторів. Професор Уреньов Валерій Павлович говорив, що більше створюєш, то більше виходить, то більше хочеться створювати і жити.

Величезний авторитет Уреньова Валерія Павловича проявлявся в результатах його праці - його мрії здійснювалися: випускники та студенти АХІ працюють у найкращих студіях відомих архітекторів Європи, укладено договір із Вищою архітектурною школою Марселя (ВАШМ), куди щороку відправляють найкращих студентів-бакалаврів освоювати рівень магістра, отримуючи 2 дипломи (міжнародний та український). Валерій Павлович жартував, що йому хотілося б, щоб до нас приїжджали за магістерським дипломом студенти європейських вишів. На думку багатьох випускників ОДАБА, Архітектурно-художній інститут - це найкращий реалізований проєкт Уреньова В. П. Нова спеціальність "Образотворче мистецтво" втілила давню мрію Валерія Павловича про єдиний центр підготовки художників і зодчих на півдні України.

Жартома я називаю його своїм "хрещеним татом", який зіграв дуже важливу, доленосну роль у моєму житті. Думаю, що в Одесі та Україні є багато людей, які вдячні йому своєю доброю участю. Світла пам'ять про цю легендарну людину залишиться в наших серцях.

*к.п.н., доц. зав. кафедрою РХАг,
Валентина Григор'єва*

Одеса – місто, яке належить не лише до найбільш міст України, але й місто унікальної історії, корені якої губляться у грецькій та римській античності чорноморського узбережжя. Саме в Одесі відчуваєш у повітрі дихання візантійської культури, яка тут за історичною близькістю мала свої «гавані та причали», та своїх представників, - місіонерів чи торговців, протягом більш ніж тисячі років існування візантійської імперії. Дискутуємо про це з Валерієм Павловичем, стоячи на набережній. Як спадкоємиця Римської імперії Візантійська держава розвивала й зберігала культурні надбання, тож довгий час була духовним і культурним центром всього Середземномор'я включно з Причорномор'ям. Висока архітектурна та художня культура цього центру поширювала незалежно від політичних меж впливу та кордонів. Професор Уреньов наголошує на художній та науковій складових цих впливів. Тут на узбережжі ці впливи були особливо відчутними. Відкриття професором художнього напрямку в інституті було свідомим, зрозумілим та континуативним кроком як культивування давньої традиції. Тут історично культивувався високий дух мистецтва та творчості незалежно від пануючих політичних реалій.

Одеса – місто, що має не лише унікальну південну архітектуру, яка, порівняно, з іншими регіонами півдня європейського континенту, це місто- символ, що пов'язує південь України з великим зовнішнім світом в історичному та сьогодишньому вимірі. Тому місто, насамперед, цінне своєю атмосферою вільного спілкування, контактів із рештою світу, тому одесити завжди відкриті та легкі на контакти. Гіперболізована квінтесенція цих людських рис та якостей особливо притаманна Валерію Павловичу. Його відкритість та неперевершене почуття гумору завжди створюють довкола нього атмосферу легкості та якоїсь ентропійної впевненості у легкому вирішенні всіх, навіть найскладніших ситуацій та завдань.

На архітектурному та мистецькому горизонті, серед чисельної когорти мистецького істеблішменту Одеси вважаємо професора Уреньова, як представника типового одеського патриціату у найбільш позитивному сенсі цього слова. Професор Уреньов є не лише ключовою посадовою особою на архітектурному полі, він є генератором нововведень та змін, виразником

Почуття гумору завжди присутнє у житті Валерія Павловича.

Валерій Павлович завжди цінував у людях вміння посміятися.

Завжди наражав на посмішку усіх навкруги. Малашенкова В.О.,
Уреньов В.П.

унікального одеського патріотизму та, з іншого боку, особистістю, яка з професійними рекомендаціями впливає на загальноукраїнський науковий та освітній архітектурний дискурс.

Місія архітектора Уреньова особлива – це людина, яка ціле життя присвятила становленню і розвитку архітектурної освіти в Одесі. Особлива риса, про яку хотілося би сказати – це універсальність наукових та творчих зацікавлень. Професор Валерій Уреньов – це особистість, яка накриває своїм творчим потенціалом всі сфери архітектури та мистецтва. Особливо мушу відзначити ораторське мистецтво – немає теми та жанру, за якими не могла би бути виголошена висококваліфікована імпровізована доповідь про нагальні потреби та стан науки або не стояла б об'єктивна всебічна оцінка явища представлена у особливій одеській манері.

В останній час при оцінці діяльності Міністерством освіти і науки України вищих навчальних закладів уведено показник – «наявність наукової школи». Про Валерія Павловича – слід говорити у цьому аспекті подвійно – насамперед, як про засновника і творця сучасного архітектурно-художнього інституту в стінах Одеської державної академії будівництва і архітектури, це окрема сторінка його діяльності та гордості, але слід говорити й про іншу сторону – Валерій Павлович засновник власної наукової школи за спеціальністю 18.00.02 – архітектура будівель і споруд.

Валерій Павлович Уреньов у своєму кабінеті,
Кафедра АБС, АХІ, ОДАБА

Особливо слід підкреслити невичерпний ентузіазм професора Валерія Уреньова у розбудові одеської архітектурної школи. Це неймовірний керівник, якому притаманне стратегічне мислення, але поряд із цим особистість легка у спілкуванні, з величезним запасом гумору на всі випадки та життєві ситуації, людина величезних організаційних здібностей.

Не можу похвалитися можливостями тривалого спілкуванням з професором Валерієм Уреньовим. Наші зустрічі завжди були короткі та ділові, але після них завжди відчувались невичерпний ентузіазм колеги, його неперевершений гумор та його всеосяжна посвята справі розвитку архітектурної освіти в регіоні та Україні.

проф., доктор арх. Микола Бевз

Прогулянка на Приморському бульварі.

Прогулянка на Приморському бульварі із улюбленцем.

Мені пощастило почати пізнавати світ архітектурної майстерності під керівництвом мого шановного вчителя/викладача та наставника, наукового керівника та чудової людини – Валерія Павловича Уреньова. Ще зі студентських років я відчув вплив його неабиякої, багатосторонньої особистості, отримав приклад самовідданого служіння професії та людям.

Спілкування з Валерієм Павловичем завжди було посвятою у секрети творчості архітектора та харизми педагога, виявом його професійного таланту та душевної щедрості. Він ділився з нами, його учнями – студентами та починаючими дослідниками, всією глибиною своїх знань з історії та практики архітектурного проектування, допомагав визначитися з напрямом наукового пошуку, розвивав прагнення до творчості та самостійності. Так він дав путівку у велике архітектурне життя багатьом і багатьом своїм учням, залишаючись нашим добрим порадиником навіть після закінчення навчання.

Архітектурно-художній Інститут є справді найкращим реалізованим проектом В.П. Уреньова, його дітищем у повному сенсі цього слова. Адже це саме його постійними турботами мрії стають реальністю: підвищується авторитет ВНЗ та його випускників, покращуються умови праці колег, оснащуються кабінети та аудиторії, розширюються бібліотека та фонд навчально-проектних матеріалів.

Як керівник Валерій Павлович вмів створити в інституті атмосферу співробітництва та доброзичливості, яку можна порівняти з атмосферою в сім'ї, де мудра батьківська сила та любов об'єднують та надихають усіх її членів, від малого до великого. І таке його ставлення, подвижницька праця і віра в тих, хто її оточує, народжують у кожному бажання у відповідь зробити свій внесок у спільну справу розвитку архітектурної освіти та практичного будівництва в нашій країні.

Такі професіонали, як Валерій Павлович, безумовно, наш золотий фонд, свого роду Атланти, яким під силу не лише тримати Храм творення, але й запалювати інших своїм прикладом, широтою кругозору та глибиною знань в архітектурі та культурі загалом,

піднімати планку у професії архітектора та педагога, вести колег та студентів за собою, надихаючи та мотивуючи на творче та професійне зростання, вселяючи оптимізм та впевненість.

Дякую вчителю!

канд. арх., доц. Олександр Богомолов

Колектив кафедри Архітектура будівель та споруд
на чолі з Уреньовим Валерієм Павловичем , 2019 р.
(Єрмуракі О.І., Дмитрік Н.О., Колеснікова Н.Ю., Дроздова Т.М., Вайсер В.В., Бабій Н.А.,
Малашенкова В.О., Іванова І.М., Мержієвська Н.Ю., Філімонов С.В., Харітонова А.А.,
Петровська С.Р., Яременко І.С., Уреньов В.П., Мельник В.М., Кисельов В.М., Захарєвська
Н.С., Тертичний А.А., Снядовський Ю.О., Худяков І.О., Кисельов В.В., Черненко А.А.,
Дунаєвський Є.Ю., Запоточний Є.М., Глінін Ю.А.)

ПЕРЕЛІК
основних науково-професійних праць
Уреньова Валерія Павловича

1. В.П. Уреньов. Інтер'єри закладів громадського харчування. Монографія. м. Київ, «Будівельник», 1973.
2. В.П. Уреньов. Архітектура закладів громадського харчування. Монографія. м. Київ, «Будівельник», 1981.
3. В.П. Уреньов. Дизайн у системі практичної підготовки інженера (методичні вказівки) Вінницький політехнічний інститут. Кафедра промислового та цивільного будівництва. Вінниця, 1986.
4. В.П. Уреньов. Підприємства громадського харчування (архітектор проектувальник). Монографія. Москва, «Стройиздат», 1986.
5. В.П. Уреньов. Інтер'єр та обладнання закладів громадського харчування. Монографія. м. Київ, «Будівельник», 1988.
6. В.П. Уреньов. Основи архітектурного проектування закладів громадського харчування. Учебний посібник. м. Київ, «Вища школа», 1990.
7. В.П. Уреньов. Підприємства громадського харчування на курортах. Монографія. Москва, «ВНИИТАГ», 1990.
8. В.П. Уреньов. Сучасний інтер'єр підприємств комунального харчування. Монографія. Москва, «ВНИИТАГ», 1990.
9. В.П. Уреньов. Підприємства громадського харчування у міській забудові. Монографія. Москва, «ВНИИТАГ», 1991.
10. В.П. Уреньов. Місто майстрів. «Регіональні проблеми архітектури та містобудування». Зб. наукових праць. Вип.1. Одеса, Астропринт, 1999.
11. В.П. Уреньов. Новий рубіж розвитку містобудівної теорії. «Регіональні проблеми архітектури та містобудування». Зб. наукових праць. Вип.1. Астропринт, Одеса, 1999.
12. В.П. Уреньов. Системні методи дослідження в архітектурі та містобудуванні. Міжнародна конференція з перспективного розвитку та просторового планування європейських територій. Афіни, 1999.
13. В.П. Уреньов. Архітектурний інститут ОДАБА. Офіційний каталог міжнародної виставки будівельних технологій, «Одеський дім», Одеса, 2002.
14. В.П. Уреньов. Архітектурно-Художній Інститут до свого ювілею. «Регіональні проблеми архітектури та містобудування». Зб. наукових праць. Вип.9-10, Одеса, Астропринт, 2007.
15. В.П. Уреньов. Містобудівні проблеми Одеси (причини та наслідки). «Регіональні проблеми архітектури та містобудування». Зб. наукових праць. Вип.9-10. Одеса, Астропринт, 2007.